QURAN (FINNISH)

37 - AS-SAAFFAAT (RivistÃ¶jen suura)

1. Julistukseni vetoaa niihin, jotka rivistÃ¶inÃ¤ ulos marssivat,

2. sekÃ¤ niihin, jotka mielenlujuudella itsensÃ¤ hillitsevÃ¤t

3. ja niihin, jotka (Koraania) julkilukevat Jumalaa muistaen,

4. totisesti Jumalanne on ainoa Jumala,

5. taivaiden ja maan Herra sekÃ¤ kaiken, mikÃ¤ niiden vÃ¤lisessÃ¤ avaruudessa on, niidenkin maanÃ¤Ã¤rien Herra, joista pÃ¤ivÃ¤ nousee.

6. Me olemme koristanut lÃ¤himmÃ¤n taivaan laen tÃ¤hdillÃ¤,

7. ja suoja on asetettu jokaista kapinallista henkeÃ¤ vastaan.

8. He eivÃ¤t siedÃ¤ (muslimien) seurakunnan rukoilemista eivÃ¤tkÃ¤ eri tahoilta tulevia arvosteluja,

9. vaan he joutuvat ankaran rangaistuksen alaisiksi,

10. ja jos kenen heistÃ¤ onnistuu harhauttaa joitakuita pois, valaisee kirkas (profeetan viisauden) leimahdus hÃ¤nen tyÃ¶nsÃ¤ jÃ¤ljet.

11. Vaatikaa heitÃ¤ vastaamaan, hekÃ¶ vankemmin ovat luotuja vai ne, jotka Me olemme luonut. Totisesti Me loimme (omamme) vahvasta aineesta.

12. Ihmeeksesi he vain pilkkaavat sinua

13. ja varoittavista muistutuksista he eivÃ¤t vÃ¤litÃ¤,

14. nÃ¤hdessÃ¤Ã¤n tunnusmerkin he yllyttÃ¤vÃ¤t toinen toistaan ivaan

15. sanoen: Â»EihÃ¤n tÃ¤mÃ¤ ole muuta kuin ilmeistÃ¤ noituutta.

16. PitÃ¤isikÃ¶ uskoa siihenkin, ettÃ¤ kuoltuamme ja luiksi sekÃ¤ tomuksi muututtuamme meidÃ¤t muka varmasti eloon herÃ¤tetÃ¤Ã¤n,

17. vielÃ¤pÃ¤ muka muinaiset esi-isÃ¤mmekin?Â»

18. Sano: Aivan niin, ja hylkiÃ¶iksi silloin joudutte

19. ja, katso, saatte osaksenne kirouksen.

20. Silloin voihkitte: Â»Voi meitÃ¤! TÃ¤mÃ¤ on pahan palkkamme pÃ¤ivÃ¤! Â»

21. Totisesti onkin tÃ¤mÃ¤ tuomionpÃ¤ivÃ¤, jota te valheeksi vÃ¤ititte.

22. Kootkaa yhteen vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ harjoittaneet ja heidÃ¤n kumppaninsa sekÃ¤ kaikki ne, joita he palvelivat

23. Jumalan vertaisina, ja viekÃ¤Ã¤ heidÃ¤t helvetin tielle,

24. mutta pysÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ heidÃ¤t, sillÃ¤ heiltÃ¤ kysytÃ¤Ã¤n:

25. Â»Miksi ette nyt auta toisianne?Â»

26. KyllÃ¤ he sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ alistuvat

27. ja jotkut heistÃ¤ lÃ¤hestyvÃ¤t toisia kysellen toinen toiseltaan

28. ja sanovat: Â»TehÃ¤n aikanaan tulitte luoksemme oikeauskoisina.Â»

29. Toiset vastaavat: Â»Ei, te ette olleet uskovaisia,

30. eikÃ¤ meillÃ¤ ollut teidÃ¤n suhteenne valtaa, sillÃ¤ te olitte kuritonta vÃ¤keÃ¤.

31. Nyt on Herramme tuomio langennut meille ja saamme totisesti maistaa rangaistusta,

32. sillÃ¤ saatoimmehan me teidÃ¤t harhaan, kun itse olimme harhassa.Â»

33. NÃ¤in joutuvat he sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ osallisiksi rangaistuksesta.

34. Niin me totisesti menettelemme vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤in suhteen.

35. Totisesti he olivat pÃ¶yhkeitÃ¤, kun heille sanottiin: Â»Ei ole muita jumalia kuin Jumala.Â»

36. Ja he sanovat: Â»MeidÃ¤nkÃ¶ todella pitÃ¤isi luopua jumalistamme mielipuolen runoilijan tÃ¤hden?Â»

37. Sano: Â»Ei, hÃ¤n toi mukanaan totuuden ja vahvisti entisten sananjulistajien sanat.Â»

38. Nyt saatte totisesti maistaa tuskallista rangaistusta,

39. eikÃ¤ teitÃ¤ tÃ¤llÃ¶in muusta rangaista kuin omista teoistanne.

40. Toisin on Jumalan palvelijain, puhdistettujen, laita.

41. Heille annetaan luvattu osansa,

42. he nauttivat hyvien tÃ¶ittensÃ¤ hedelmiÃ¤ ja heidÃ¤t korotetaan kunniaan,

43. autuuden tarhoissa

44. he istuvat kunniaistuimilla, katsoen toistensa kasvoihin,

45. ja malja pannaan kiertÃ¤mÃ¤Ã¤n kÃ¤destÃ¤ kÃ¤teen tÃ¤ynnÃ¤ raikkainta lÃ¤hdevettÃ¤,

46. kirkasta, ihanaa nautittavaksi.

47. SiinÃ¤ ei ole sameutta eikÃ¤ se heiltÃ¤ ehdy.

48. Ja heidÃ¤n seurassaan on oleva neitsyitÃ¤, jotka siveydessÃ¤Ã¤n hillitsevÃ¤t kauniiden silmiensÃ¤ katseet

49. kuin olisivat heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ hellÃ¤sti varjeltavia linnun munia.

50. He tekevÃ¤t toisilleen kysymyksiÃ¤.

51. Joku heidÃ¤n joukostaan sanoo: Â»Totisesti, olihan minulla ystÃ¤vÃ¤,

52. joka minulta kyseli: 'Kuulutko sinÃ¤kin niihin, jotka uskovat sen todeksi?

53. ViedÃ¤Ã¤nkÃ¶ meidÃ¤t todellakin tuomiolle sitten, kun olemme kuolleet ja muuttuneet luiksi ja tomuksi?'Â»

54. Ja puhuva jatkaa: Â»Katso alas!Â»

55. Ja tÃ¤mÃ¤ katsoo alas ja nÃ¤kee ystÃ¤vÃ¤nsÃ¤ keskellÃ¤ helvettiÃ¤.

56. Ja hÃ¤n huudahtaa: Â»Jumalan nimessÃ¤, vÃ¤hÃ¤llÃ¤ olit saattaa minut turmioon,

57. sillÃ¤ ellei Jumala olisi armahtanut laupeudessaan, olisin varmasti joutunut kadotettujen joukkoon.

58. EikÃ¶ meidÃ¤n siis todellakaan tarvitse kuolla

59. kuin kerran ja eikÃ¶ meitÃ¤ kuriteta?

60. Totisesti tÃ¤mÃ¤ on ylin autuus.

61. TÃ¤llaisen saavuttamiseksi antakaamme kaikkien ponnistella.

62. EikÃ¶ olekin tÃ¤mÃ¤ osa parempi kuin niiden, jotka saavat ravintonsa Zakkuum-puusta?Â»

63. TÃ¤mÃ¤n Me olemme totisesti tehnyt koettelemukseksi vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille,

64. puun, joka kasvaa helvetin pohjasta,

65. ja sen hedelmÃ¤t ovat kuin kÃ¤Ã¤rmeiden pÃ¤Ã¤t.

66. TÃ¤stÃ¤ puusta he totisesti saavat syÃ¶dÃ¤ ja vatsansa tÃ¤yttÃ¤Ã¤,

67. ja yhtÃ¤ varmasti saavat he sen jÃ¤lkeen juoda kiehuvaa vettÃ¤

68. ja sitten palata taas helvettiin.

69. Totisesti he aikanaan huomasivat esi~isiensÃ¤ kulkevan harhaan

70. ja riensivÃ¤t kuitenkin seuraamaan heidÃ¤n jÃ¤lkiÃ¤Ã¤n.

71. Useimmat sukupolvet ennen heitÃ¤ kulkivat harhaan,

72. ja Me kuitenkin lÃ¤hetimme varoittajia heidÃ¤n keskuuteensa.

73. Mutta katsokaa, mikÃ¤ loppu oli varoitusten saajilla

74. paitsi Jumalan vilpittÃ¶millÃ¤ palvelijoilla heidÃ¤n keskuudessaan.

75. Nooa huusi MeitÃ¤ avukseen ja koki, kuinka Me rukouksiin vastaamme.

76. Me vapahdimme hÃ¤net seuralaisineen valtavasta hÃ¤vityksestÃ¤

77. tehden hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤Ã¤n suvun jatkajia.

78. Me ikuistimme hÃ¤nen maineensa myÃ¶hemmissÃ¤ sukupolvissa,

79. rauha olkoon Nooalle kaikissa heimoissa.

80. NÃ¤in Me totisesti palkitsemme hyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤.

81. HÃ¤n oli totisesti uskollinen palvelijamme.

82. Muut me hukutimme veteen.

83. Aabraham kuului totisesti Nooan jÃ¤lkelÃ¤isiin.

84. HÃ¤n lÃ¤hestyi Herraansa puhtain sydÃ¤min

85. ja sitten puhui isÃ¤lleen sekÃ¤ heimolleen: Â»KetÃ¤ palvelette?

86. ItseÃ¤nnekÃ¶ tahdotte pettÃ¤Ã¤ vÃ¤Ã¤rillÃ¤ jumalilla?

87. MikÃ¤ on ajatuksenne kaikkien maailmojen valtiaasta?Â»

88. Sitten hÃ¤n katsoi tÃ¤htiin

89. ja sanoi: Â»En voi sietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tÃ¤htienpalvontaanne.Â»

90. Silloin he kÃ¤Ã¤nsivÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤ ja poistuivat hÃ¤nen luotaan.

91. Ja hÃ¤n salaa lÃ¤hestyi heidÃ¤n epÃ¤jumaliaan ivaten niitÃ¤: Â»EttekÃ¶ syÃ¶dÃ¤kÃ¤Ã¤n taida?

92. Miksi ette puhu?Â»

93. Sitten hÃ¤n hiipi niiden kimppuun ja iski niitÃ¤ oikealla kÃ¤dellÃ¤Ã¤n.

94. TÃ¤llÃ¶in hÃ¤nen heimolaisensa kiireesti lÃ¤hestyivÃ¤t hÃ¤ntÃ¤

95. ja hÃ¤n sanoi: Â»Sellaisiako te jumalinanne palvelette, jotka itse olette veistÃ¤neet?

96. Jumalahan on luonut teidÃ¤t ja teidÃ¤n tekeleenne.Â»

97. NÃ¤mÃ¤ sanoivat: Â»PystyttÃ¤kÃ¤Ã¤mme hÃ¤nelle paalu ja heittÃ¤kÃ¤Ã¤mme hÃ¤net tuleen!Â»

98. Ja he alkoivat vainota hÃ¤ntÃ¤, mutta Me pidimme heidÃ¤t alallaan.

99. Ja Aabraham sanoi: Â»MinÃ¤ pakenen Herrani tykÃ¶, sillÃ¤ HÃ¤n ei minua jÃ¤tÃ¤.

100. Herra, anna minulle hyvÃ¤n asian jatkaja!Â»

101. Ja Me annoimme lupauksen pojasta, jolla on kÃ¤rsivÃ¤llisyyttÃ¤.

102. Mutta kun tÃ¤mÃ¤ varttui ja kykeni auttamaan hÃ¤ntÃ¤, sanoi hÃ¤n: Â»Poikani, olen totisesti unessa saanut kÃ¤skyn uhrata sinut, mikÃ¤ on ajatuksesi siitÃ¤?Â» TÃ¤mÃ¤ sanoi: Â»Oi isÃ¤ni, tee saamasi kÃ¤skyn mukaan; jos niin on Jumalan tahto, tulet havaitsemaan minut kÃ¤rsivÃ¤lliseksi.Â»

103. Kun he nyt kumpikin alistuivat ja isÃ¤ heitti pojan maahan kasvoilleen,

104. kutsuimme Me hÃ¤ntÃ¤ nimeltÃ¤ sanoen: Â»Aabraham!

105. Olet antanut unesi kÃ¤ydÃ¤ toteen, ja Me varmasti palkitsemme niitÃ¤, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.Â»

106. TÃ¤mÃ¤ oli totisesti ilmeinen koetus.

107. Ja Me annoimme hÃ¤nelle lunastuksen arvokkaalla sijaisuhrilla.

108. Ja Me ikuistimme hÃ¤nen maineensa jÃ¤lkipolvissa nÃ¤illÃ¤ sanoilla:

109. Â»Rauha olkoon Aabrahamille!Â»

110. NÃ¤in palkitsemme Me hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

111. HÃ¤n oli todella MeidÃ¤n uskollinen palvelijamme.

112. Ja Me annoimme hÃ¤nelle hyvÃ¤n lupauksen Iisakista, josta oli tuleva profeetta Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille.

113. Ja Me annoimme siunauksemme vuotaa hÃ¤nelle sekÃ¤ Iisakille. Ja heidÃ¤n jÃ¤lkelÃ¤isissÃ¤Ã¤n on sellaisia, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, mutta myÃ¶skin sellaisia, jotka ilmeisesti vahingoittavat omaa sieluaan.

114. Me ulotimme tosisuosiomme myÃ¶s Moosekseen ja Aaroniin

115. ja pelastimme heidÃ¤t ja heidÃ¤n kansansa suuresta tuhosta

116. ja autoimme heitÃ¤ pÃ¤Ã¤semÃ¤Ã¤n voitolle

117. sekÃ¤ annoimme heille molemmille Kirjan, joka saattoi asiat selvyyteen.

118. MyÃ¶s johdatimme heidÃ¤t oikealle tielle

119. ja siunasimme heidÃ¤n nimensÃ¤ jÃ¤lkipolvissa nÃ¤illÃ¤ sanoilla:

120. Â»Rauha olkoon Moosekselle ja Aaronille!Â»

121. NÃ¤in Me palkitsemme hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

122. Totisesti he kumpikin olivat uskollisia palvelijoitamme.

123. MyÃ¶s Elias totisesti kuului sanamme julistajiin.

124. HÃ¤n sanoi kansalleen: Â»Kuinka ette karta pahaa?

125. Kuinka saatattekin huutaa Baalia avuksenne ja hyljÃ¤tÃ¤ ylhÃ¤isen Luojanne,

126. Jumalan, joka on Herranne ja esi-isienne Herra ammoisista ajoista.

127. Mutta he kutsuivat hÃ¤ntÃ¤ pimittÃ¤jÃ¤ksi, ja siitÃ¤ syystÃ¤ heitÃ¤ varmasti kuritetaan,

128. ei kuitenkaan Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤isiÃ¤, puhdistuneita, heidÃ¤n keskuudessaan.

129. Ja Me siunasimme hÃ¤nen nimensÃ¤ jÃ¤lkipolvissa nÃ¤illÃ¤ sanoilla:

130. Â»Rauha olkoon Eliaalle!Â»

131. TÃ¤llÃ¤ tavoin palkitsemme Me hyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤.

132. Totisesti hÃ¤n kuului uskollisiin palvelijoihimme.

133. Samoin Loot oli totinen sanamme julistaja.

134. Kun Me pelastimme hÃ¤nen sukunsa, kaikki

135. paitsi vanhan vaimon, joka kuului viivyttelijÃ¶ihin,

136. tuhosimme Me toiset.

137. Varmaan olette (heidÃ¤n tuhonsa paikkojen ohi matkustaneet aamuisin

138. tai iltaisin. EttekÃ¶ siis ota niistÃ¤ vaaria?

139. Joona myÃ¶s oli totisesti sananjulistaja.

140. Kun hÃ¤n pakeni lastattuun laivaan,

141. sai hÃ¤n heidÃ¤n kanssaan kokea merihÃ¤tÃ¤Ã¤ ja joutui mereen heitetyksi.

142. Mutta kala nieli hÃ¤net, kun hÃ¤n oli veden vallassa.

143. Ja ellei hÃ¤n olisi kuulunut niihin, jotka MeitÃ¤ ylistÃ¤vÃ¤t,

144. hÃ¤n olisi jÃ¤Ã¤nyt sen vatsaan yhteiseen ylÃ¶snousemukseen asti.

145. Mutta Me heitimme hÃ¤net merestÃ¤ autiolle rannalle, ja hÃ¤n oli sairas.

146. Ja Me annoimme kurpitsan kasvaa hÃ¤nen autiolle paikalleen

147. sekÃ¤ lÃ¤hetimme hÃ¤net sataantuhanteen nousevan kansan luo, joka eli irstaasti,

148. ja he tulivat uskoon, minkÃ¤ tÃ¤hden Me myÃ¶nsimme heille armonaikaa.

149. Kysy nyt heiltÃ¤, Muhammed, onko Herrallasi tyttÃ¤riÃ¤ siten kuin heillÃ¤ on poikia,

150. tai loimmeko Me heidÃ¤n silmiensÃ¤ nÃ¤hden enkelit naisiksi?

151. Tietysti on pelkkÃ¤Ã¤ heidÃ¤n omaa valhettaan, kun he vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t,

152. ettÃ¤ Jumala muka on synnyttÃ¤nyt lapsia. Totisesti he ovat valehtelijoita!

153. Ja HÃ¤nkÃ¶ olisi itselleen valinnut tyttÃ¤riÃ¤ mieluummin kuin poikia?

154. Miten on teidÃ¤n laitanne? Kuinka voittekaan tuollaista itseksenne pÃ¤Ã¤tellÃ¤?

155. EttekÃ¶ ota totuutta huomioon?

156. Vai onko teillÃ¤ selvÃ¤ todistus?

157. EsittÃ¤kÃ¤Ã¤ sitten kirjoituksenne, jos olette tosissanne.

158. VielÃ¤ vÃ¤ittivÃ¤t he Jumalan olevan sukua dzinnien kanssa, vaikka itse dzinnit tietÃ¤vÃ¤t varmasti saavansa rangaistuksen.

159. Kunnia olkoon Jumalalle! HÃ¤n on kaukana kaikesta, mitÃ¤ he HÃ¤nestÃ¤ vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t,

160. eivÃ¤t kuitenkaan vilpittÃ¶mÃ¤t palvelijat.

161. SillÃ¤ te, jotka tiedÃ¤tte, ketÃ¤ palvelette,

162. ette saata johdattaa ketÃ¤Ã¤n tottelemattomuuteen HÃ¤ntÃ¤ vastaan,

163. paitsi helvettiin menossa olevia.

164. Ei meissÃ¤ muslimeissa ole ketÃ¤Ã¤n, jolla ei olisi mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ paikkaansa,

165. olemmehan totisesti niitÃ¤, jotka rivistÃ¶inÃ¤ ulos marssivat,

166. ja niitÃ¤, jotka Jumalan kunniaa julistavat.

167. Totisesti heillÃ¤ oli tapana sanoa:

168. Â»Jospa olisitte meitÃ¤ varoittaneet,

169. meistÃ¤ olisi varmasti tullut Jumalan vilpittÃ¶miÃ¤ palvelijoita.Â»

170. Mutta kun he nyt jÃ¤Ã¤vÃ¤t epÃ¤uskoonsa, niin saavat kokea sen seuraukset.

171. Onhan MeidÃ¤n varma sanamme jo julistettu palvelijoillemme, lÃ¤hettilÃ¤ille,

172. heitÃ¤ totisesti tulemme auttamaan,

173. ja varmasti MeidÃ¤n sotajoukkomme on voitokas.

174. TÃ¤stÃ¤ syystÃ¤ kÃ¤Ã¤nny pois heistÃ¤ joksikin aikaa.

175. Mutta tarkasta heitÃ¤, ja totisesti he saavat nÃ¤hdÃ¤.

176. Vai tahtoisivatko he vielÃ¤ jouduttaakin MeidÃ¤n kuritustamme

177. Mutta kun se kerran heitÃ¤ kohtaa, niin ankea on aamu silloin heille, joita niin varoitettiin.

178. KÃ¤Ã¤nny siis pois heistÃ¤ ajaksi.

179. Mutta tarkasta heitÃ¤, ja totisesti he saavat nÃ¤hdÃ¤.

180. Ylistys olkoon Herrallenne, kunnian Kuninkaalle, joka on ylÃ¤puolella kaiken, mitÃ¤ he HÃ¤nestÃ¤ vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t.

181. Ja rauha olkoon sananjulistajille.

182. Ja kaikki kunnia kuuluu Jumalalle, maailmojen valtiaalle.